

Република Србија
УПРАВНИ СУД
26 У 3073/20
Дана 11.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Шундерић, председника већа, Весне Иконић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Драгојловић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Управе за јавни дуг, ради поништаја решења број: 401-8514/2019-001 од 23.12.2019. године, у предмету неисплаћене девизне штедње, у нејавној седници већа, одржаној дана 11.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем утврђује се право на исплату девизне штедње по пријави коју је поднео тужилац по основу штедног улога 01234639 код ББ, чији је правни следбеник ВВ, над којом је окончан поступак стечаја, и то у износу од 1.583,20 евра (тачка 1). У тач. 2-5 одлучено је да се право на исплату утврђено тачком 1. диспозитива овог решења остварује конверзијом штедних улога у амортизационе обвезнице које емитује Република Србија, да амортизационе обвезнице из тачке 2. диспозитива овог решења доспевају за наплату у осам једнаких полугодишњих рата почев од 28.02.2020. године, закључно са 31.08.2023. године, да се обавезује подносилац пријаве да Управи за јавни дуг достави податак о броју власничког рачуна хартија од вредности, односно наменског девизног рачуна отвореног код банке у Републици Србији, као и да остваривањем права утврђених овим решењем, подносилац пријаве губи право на вођење поступка за утврђивање права и наплату девизне штедње пред судом и другим органом, односно организацијом, укључујући и поступке извршења.

Тужбом поднетом Управном суду 10.02.2020. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, непотпуно и

нетачно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У тужби наводи да је неспорно да је пријаву потраживања по основу девизне штедње доставио туженом дана 14.02.2019. године, а уз коју је приложио Уговор о поклону закључен између њега, као поклонопримца, и мајке, сада покојне ГГ, као поклонодавца, а којим уговором му је мајка поклонила, између осталог, наслеђена новчана средства према решењу Основног суда у Зворнику О-79/2001 од 23.06.2003. године иза пок. супруга и то новчана средства која се воде на штедној књижици код ДД број: 62200-620-16 и код ЂЂ број: 12.40.35325.7. Према мишљењу тужиоца, оспорено решење је неправилно и незаконито, јер тужени није одлучио о праву на исплату девизне штедње која му припада по основу Уговора о поклону. Сматра да је орган управе пропустио да потпуно и тачно утврди чињенично стање, јер да би се поуздано могло одлучити да ли странци припада или не припада неко право мора да се утврди право стање ствари сходно одредби члана 8., 9., 125., 127. и 133. Закона о општем управном поступку. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу навео да је подносилац пријаве потраживања, као доказ о стицању права на исплату дела потраживања девизне штедње, доставио Уговор о поклону, али да је круг лица која остварују право на исплату девизне штедње у складу са Законом о регулисању јавног дуга у Републици Србији по основу неисплаћене девизне штедње грађана положене код банака, чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ, ограничен на девизног штедишу и његовог наследника, па да стога тужилац не испуњава услове прописане чланом 1. наведеног закона. Предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац на основу позива за пријаву потраживања по основу девизне штедње од 23.02.2017. године, поднео пријаву потраживања, по основу штедног улога 01234639 положене код банке ББ, чији је правни следбеник ВВ, над којом је окончан поступак стечаја, која је евидентирана под бројем 401-8514/2019-001 од 18.02.2019. године, сходно одредбама члана 10. и 11. Закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедње грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ („Службени гласник РС”, бр. 108/16, 113/17 и 52/19). Одлучујући по поднетој пријави, Управа је испитала испуњеност услова за остваривање права на исплату девизне штедње и констатовала да је пријава поднета благовремено, да је потпуна, јер је уз пријаву потраживања достављена комплетна документација прописана чланом 12. наведеног закона, која се налази у списима предмета. Дајући ралоге за донету одлуку у тачки 1. диспозитива, тужени је навео да је Комисија за

утврђивање права на исплату девизне штедне коју је образовала Влада Републике Србије у складу са одредбом члана 9. Закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедне грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ, поднела предлог Управи да подносиоцу пријаве утврди право на исплату девизне штедне. Такође је наведено да утврђени износ представља стање неисплаћене девизне штедне на дан 31.05.2016. године, конвертовано у амортизационе обвезнице које садрже унапред обрачунату камату по стопи од 0,5 % на годишњем нивоу, до доспећа рате обвезница, тако да је утврђена вредност амортизационих обавезница у износу од 1.583,20 евра, а који износ је утврђен у складу са чл. 4. и 7. став 3. Закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедне грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ и на основу података о положеној девизној штедњи до 27.04.1992. године, која је евидентирана у штедној књижици, умањену за исплате након тог датума извршене у складу са прописима бивших република СФРЈ, као и обрачунате камате, ближе наведено у образложењу решења. У погледу начина остваривања права на исплату девизне штедне тужени је одлучио као у тач. 2.-4. оспореног решења, док је тачком 5. констатовано да је остварено тражено право. Имајући у виду наведено, тужени је на основу члана 15. Закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедне грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ, а на предлог Комисије за израду предлога о утврђивању права на исплату девизне штедне, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 15. Закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедне грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ („Службени гласник РС”, број 108/16, 113/17 и 52/19), прописано је да Управа на предлог Комисије утврђује право на исплату девизне штедне на основу података и документације из члана 12. овог закона која јој је достављена уз пријаву потраживања и на основу података и документације којом располажу банке из члана 14. став 2. овог закона (став 1.). Ако утврди да су за то испуњени прописани услови, Управа решењем утврђује право на исплату девизне штедне и висину потраживања, односно права на обвезнице по том основу (2). Остваривањем права по одредбама овог закона девизни штедиша се одриче, односно губи право на вођење поступка за утврђивање права и наплату девизне штедне пред судом и другим органом, односно организацијом, укључујући и поступке извршења. (став 3.).

Код оваквог стања ствари, посебно имајући у виду да наводима тужбе није оспорено утврђено право на исплату девизне штедне по основу штедног улога број 01234639, по оцени Управног суда правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем од 23.12.2019. године, утврдио тужиоцу право на исплату девизне штедне по поднетој пријави која је евидентирана под бројем 401-8514/2019-001 од 18.02.2019. године, у складу са одредбом члана 15. наведеног Закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедне грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим

филијалама на територијама бивших република СФРЈ, дајући довољно разлога које као правно прихватљиве и на закону засноване прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужиоца да тужени орган није одлучио о тужиоцевом захтеву који се односи на новчана средства која се воде на штедној књижици код ДД број: 62200-620-16 и код ЋЋ број: 12.40.35325.7, а које је стекао по основу Уговора о поклону иза његове сада покојне мајке, али је нашао да нису од утицаја на другачије одлучивање о законитости оспореног решења, с обзиром да је тужилац могао поднети предлог за доношење посебног решења о питањима која донесеним решењем нису обухваћена, односно допунско решење у смислу одредбе члана 139. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, број 18/16...95/18-Аутентично тумачење), којом је прописано да кад решењем није одлучено о свим питањима орган може, на захтев странке или по службеној дужности, донети решење о питањима о којима није одлучено (допунско решење).

Имајући у виду наведено, суд је ценио и остале наводе изнете у тужби, али налази да су исти без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари и да се тим наводима не доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења.

Код изнетог, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је применом одредбе члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 11.02.2022 године, 26 У 3073/20

Записничар
Јелена Драгојловић,с.р.

Председник већа – судија
Биљана Шундерић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈА